

Repertoriul jurisprudenței

HOTĂRÂREA TRIBUNALULUI (Camera a noua)

14 februarie 2019*

„Marcă a Uniunii Europene – Cerere de înregistrare a unei mărci figurative a Uniunii Europene reprezentând o inimă – Motiv absolut de refuz – Lipsa caracterului distinctiv – Articolul 7 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul (UE) 2017/1001”

În cauza T-123/18,

Bayer Intellectual Property GmbH, cu sediul în Monheim am Rhein (Germania), reprezentată de V. von Bomhard și de J. Fuhrmann, avocați,

reclamantă,

împotriva

Oficiului Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală (EUIPO), reprezentat de A. Graul, de S. Hanne și de D. Walicka, în calitate de agenți,

pârât,

având ca obiect o acțiune formulată împotriva Deciziei Camerei întâi de recurs a EUIPO din 7 decembrie 2017 (cauza R 145/2017-1) privind o cerere de înregistrare a unui semn figurativ reprezentând o inimă ca marcă a Uniunii Europene,

TRIBUNALUL (Camera a noua),

compus din domnul S. Gervasoni, președinte, doamna K. Kowalik-Bańczyk (raportor) și domnul C. Mac Eochaidh, judecători,

grefier: domnul E. Coulon,

având în vedere cererea introductivă depusă la grefa Tribunalului la 27 februarie 2018,

având în vedere memoriul în răspuns al EUIPO depus la grefa Tribunalului la 15 mai 2018,

având în vedere că niciuna dintre părți nu a formulat, în termen de trei săptămâni de la comunicarea terminării fazei scrise a procedurii, o cerere de organizare a unei ședințe și întrucât a decis, în temeiul articolului 106 alineatul (3) din Regulamentul de procedură al Tribunalului, să se pronunțe fără parcurgerea fazei orale a procedurii,

pronunță prezenta

* Limba de procedură: germana.

Hotărâre

Istoricul cauzei

- 1 La 27 iulie 2016, reclamanta, Bayer Intellectual Property GmbH, a formulat o cerere de înregistrare a unei mărci a Uniunii Europene la Oficiul Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală (EUIPO), în temeiul Regulamentului (CE) nr. 207/2009 al Consiliului din 26 februarie 2009 privind marca Uniunii Europene (JO 2009, L 78, p. 1), cu modificările ulterioare [înlocuit prin Regulamentul (UE) 2017/1001 al Parlamentului European și al Consiliului din 14 iunie 2017 privind marca Uniunii Europene (JO 2017, L 154, p. 1)].
- 2 Marca a cărei înregistrare a fost solicitată este următorul semn figurativ:

- 3 Serviciile pentru care s-a solicitat înregistrarea fac parte din clasele 42 și 44 în sensul Aranjamentului de la Nisa privind clasificarea internațională a produselor și serviciilor în vederea înregistrării mărcilor din 15 iunie 1957, cu revizuirile și modificările ulterioare, și corespund, pentru fiecare dintre aceste clase, următoarei descrieri:
 - clasa 42: „Efectuarea de studii științifice în domeniul bolilor cardiovasculare”;
 - clasa 44: „Servicii medicale în domeniul bolilor cardiovasculare”.
- 4 Prin decizia din 24 noiembrie 2016, examinatorul a respins înregistrarea mărcii solicitate pentru serviciile prevăzute la punctul 3 de mai sus în temeiul articolului 7 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul nr. 207/2009 [devenit articolul 7 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul 2017/1001].
- 5 La 20 ianuarie 2017, reclamanta a introdus o cale de atac împotriva deciziei examinătorului la EUIPO, în temeiul articolelor 58-64 din Regulamentul nr. 207/2009 (devenite articolele 66-71 din Regulamentul 2017/1001).
- 6 Prin Decizia din 7 decembrie 2017 (denumită în continuare „decizia atacată”), Camera întâi de recurs a EUIPO a respins calea de atac introdusă de reclamantă, în temeiul articolului 7 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul 2017/1001, pentru motivul că marca solicitată ar fi percepută de publicul relevant ca o reprezentare a unei inimi și, în consecință, ca o trimitere la faptul că serviciile în discuție vizează domeniul cardiologiei.

Concluziile părților

- 7 Reclamanta solicită Tribunalului:
 - anularea deciziei atacate;

- modificarea deciziei atacate prin admiterea acțiunii formulate împotriva deciziei examinatorului;
- obligarea EUIPO la plata cheltuielilor de judecată.

8 EUIPO solicită Tribunalului:

- respingerea acțiunii;
- obligarea reclamantei la plata cheltuielilor de judecată.

În drept

9 În susținerea acțiunii, reclamanta invocă în esență două motive, întemeiate, primul, pe încălcarea articolului 7 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul 2017/1001, iar al doilea, pe încălcarea principiilor egalității de tratament și buneii administrări.

Cu privire la primul motiv, întemeiat pe încălcarea articolului 7 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul 2017/1001

10 În susținerea primului motiv, reclamanta ridică în esență două obiecții. Prin intermediul primei obiecții, reclamanta susține că, în cadrul analizei efectuate, camera de recurs nu a ținut seama de nivelul de atenție ridicat al publicului relevant. Prin intermediul celei de a doua obiecții, reclamanta reproșează camerei de recurs că a considerat că marca solicitată era lipsită de caracter distinctiv.

11 EUIPO contestă argumentele reclamantei.

Observații introductive

12 În conformitate cu articolul 7 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul 2017/1001, se respinge înregistrarea mărcilor care sunt lipsite de caracter distinctiv. Articolul 7 alineatul (2) din același regulament prevede că articolul 7 alineatul (1) din respectivul regulament este aplicabil chiar dacă motivele de refuz nu există decât într-o parte a Uniunii Europene.

13 Potrivit unei jurisprudențe constante, o marcă are caracter distinctiv, în sensul articolului 7 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul 2017/1001, atunci când această marcă permite să se identifice produsul sau serviciul a cărui înregistrare este solicitată ca provenind de la o întreprindere determinată și, prin urmare, să se distingă acel produs de cele ale altor întreprinderi (a se vedea Hotărârea din 12 iulie 2012, Smart Technologies/OAPI, C-311/11 P, EU:C:2012:460, punctul 23 și jurisprudența citată).

14 Caracterul distinctiv al unei mărci trebuie apreciat, pe de o parte, în raport cu produsele sau cu serviciile a căror înregistrare este solicitată și, pe de altă parte, în raport cu percepția pe care publicul relevant o are asupra acestora, public care este constituit din consumatorul mediu al acestor produse sau al acestor servicii (a se vedea Hotărârea din 12 iulie 2012, Smart Technologies/OAPI, C-311/11 P, EU:C:2012:460, punctul 24 și jurisprudența citată).

15 În lumina acestor considerații trebuie analizate succesiv cele două obiecții ridicate de reclamantă în susținerea primului motiv.

Cu privire la prima obiecție, întemeiată pe faptul că respectiva cameră de recurs nu a ținut seama de nivelul de atenție ridicat al publicului relevant

- 16 Prin intermediul primei obiecții, reclamanta susține că, deși camera de recurs a indicat, în mod întemeiat, că nivelul de atenție a publicului relevant era ridicat, aceasta nu a ținut seama de acest nivel de atenție la aprecierea caracterului distinctiv al mărcii solicitate.
- 17 În această privință, trebuie amintit că o marcă trebuie să permită publicului relevant să distingă produsele pe care aceasta le desemnează de cele ale altor întreprinderi fără ca acest public să dea dovadă de o atenție particulară (a se vedea în acest sens Hotărârea din 7 octombrie 2004, Mag Instrument/OAPI, C-136/02 P, EU:C:2004:592, punctul 32), astfel încât pragul de distinctivitate necesar înregistrării unei mărci să nu depindă de nivelul de atenție a publicului respectiv (a se vedea în acest sens și prin analogie Hotărârea din 12 iulie 2012, Smart Technologies/OAPI, C-311/11 P, EU:C:2012:460, punctele 48-50).
- 18 Această lipsă de incidență a nivelului de atenție a publicului relevant cu privire la aprecierea caracterului distinctiv al mărcii solicitate este în plus coroborată de faptul că reclamanta nu precizează în cererea sa introductivă consecințele pe care camera de recurs ar fi trebuit să le deducă, în speță, din nivelul de atenție ridicat al publicului relevant.
- 19 În consecință, este necesar să se respingă ca inoperantă prima obiecție a primului motiv.

Cu privire la a doua obiecție, întemeiată pe lipsa caracterului distinctiv al mărcii solicitate

- 20 Prin intermediul celei de a doua obiecții, reclamanta susține că în mod greșit a considerat camera de recurs că marca solicitată era lipsită de caracter distinctiv. Mai precis, aceasta arată că publicul relevant va percepe marca solicitată nu ca pe o reprezentare a unei inimi, ci ca pe o reprezentare a literei „v” din cuvântul „vericiguat”. Aceasta adaugă că, presupunând că marca contestată ar fi percepută ca o reprezentare a unei inimi, camera de recurs ar fi ignorat, în orice caz, caracterul neobișnuit al acesteia, în special din perspectiva uzanțelor sectorului serviciilor în discuție.
- 21 Mai întâi, trebuie să se noteze că reclamanta nu contestă definiția publicului relevant reținută de camera de recurs, potrivit căreia publicul interesat de percepția caracterului distinctiv al mărcii solicitate este constituit în special din publicul Uniunii specializat în domeniul bolilor cardiovasculare.
- 22 Apoi, este necesar să se constate că serviciile în discuție au legătură cu bolile cardiovasculare.
- 23 În al doilea rând, trebuie să se arate că, contrar celor susținute de reclamantă, marca solicitată nu va fi probabil percepută ca o reprezentare a literei „v” de la cuvântul „vericiguat”. Astfel, forma arcuită spre interiorul semnului a celor două capete ale elementului de culoare neagră al mărcii solicitate, pe de o parte, diferă de reprezentarea obișnuită a literei „v” și, pe de altă parte, se apropie de cea a unei inimi. În aceste condiții și ținând seama de faptul că serviciile în discuție se referă la inimă, trebuie să se considere că marca solicitată va fi percepută de publicul relevant ca o reprezentare a unei inimi, chiar și în ipoteza în care s-ar fi stabilit că acest public cunoaște principiul activ vericiguat.
- 24 În consecință, trebuie să se considere, asemenea camerei de recurs, că publicul relevant va percepe marca solicitată ca pe o indicație că serviciile în discuție se referă la inimă, deși această marcă nu reprezintă o inimă fiziologică.
- 25 Rezultă că în mod întemeiat camera de recurs a considerat că marca solicitată nu era susceptibilă să indice originea comercială a serviciilor în discuție și, în consecință, că această marcă nu era distinctivă în sensul articolului 7 alineatul (1) punctul (b) din Regulamentul 2017/1001.

- 26 Această concluzie nu poate fi repusă în discuție de argumentele reclamantei.
- 27 În primul rând, nu se poate reproșa camerei de recurs că nu s-a întemeiat pe jurisprudența citată la punctul 20 din cererea introductivă, potrivit căreia o marcă ce se îndepărtează în mod semnificativ de norma sau de practicile sectorului este susceptibilă să fie distinctivă, astfel cum este aplicată în Hotărârea din 15 decembrie 2016, Novartis/EUIPO (Reprezentarea unei curbe gri și reprezentarea unei curbe verzi) (T-678/15 și T-679/15, nepublicată, EU:T:2016:749, punctele 23 și 24). Astfel, această jurisprudență vizează ipoteza în care marca solicitată ar fi sau o marcă tridimensională constituită din aspectul produsului pe care îl desemnează, sau o marcă figurativă constituită din reprezentarea bidimensională a produsului respectiv. Or, în speță, este necesar să se constate că, în măsura în care serviciile nu au, ca atare, consistență tangibilă, marca solicitată nu este susceptibilă să fie constituită din aparența serviciilor în discuție sau de o reprezentare bidimensională a acestora.
- 28 În plus, trebuie să se constate că, în orice caz, caracterul stilizat al inimii reprezentate de marca solicitată nu poate, prin el însuși, să confere acestei mărci un caracter distinctiv în sensul articolului 7 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul 2017/1001.
- 29 În această privință, reclamanta susține în esență că acel caracter stilizat al inimii reprezentate de marca solicitată rezultă, în primul rând, din grosimea accentuată a părții inferioare stângi a conturului acestei inimi, în al doilea rând, din faptul că această inimă este mai puțin simetrică decât cele 306 reprezentări ale inimii pe care aceasta le-a invocat în fața camerei de recurs și, în al treilea rând, din faptul că partea superioară stângă a respectivei inimi nu este orientată spre partea de jos.
- 30 Cu toate acestea, trebuie constatat că aceste caracteristici nu sunt susceptibile să transmită un mesaj de care publicul relevant să își poată aminti, astfel încât marca solicitată se va limita să indice publicului relevant doar serviciile în discuție care se referă la inimă. În consecință, după cum reiese din cuprinsul punctelor 24 și 25 de mai sus, trebuie să se considere că marca solicitată nu este susceptibilă să indice originea comercială a serviciilor în discuție în pofida caracterului stilizat al inimii reprezentate de această marcă.
- 31 Pe de altă parte, trebuie de asemenea să se respingă argumentul reclamantei potrivit căruia, spre deosebire de reprezentarea unei inimi nestilizate, inima reprezentată în marca solicitată este distinctivă pentru motivul că nu ar fi susceptibilă să evoce ideea de „vindecare”. Într-adevăr, o astfel de afirmație, de altfel nesustținută, nu este susceptibilă să repună în discuție faptul că marca solicitată se va limita să indice publicului relevant că serviciile pe care le desemnează se referă la inimă.
- 32 În consecință, rezultă din ceea ce precedă că a doua obiecție a primului motiv nu este întemeiată. Rezultă că această obiecție trebuie să fie respinsă, precum și, în consecință, primul motiv în integralitatea sa.

Cu privire la al doilea motiv, întemeiat pe încălcarea principiilor egalității de tratament și bunei administrări

- 33 Prin intermediul celui de al doilea motiv, reclamanta susține în esență că EUIPO a încălcat principiile egalității de tratament și bunei administrări atunci când a refuzat înregistrarea mărcii solicitate, în condițiile în care a acceptat anterior înregistrarea unei mărci identice care desemnează preparate farmaceutice care fac parte din clasa 5.
- 34 În această privință, trebuie amintit că, conform unei jurisprudențe consacrate, EUIPO are obligația de a-și exercita competențele în conformitate cu principiile generale de drept al Uniunii. Deși este adevărat că, având în vedere principiile egalității de tratament și bunei administrări, EUIPO trebuie să ia în considerare deciziile deja adoptate cu privire la cereri similare și să analizeze cu o deosebită atenție aspectul dacă este sau nu necesar să decidă în același sens, aplicarea acestor două principii

trebuie să fie însă conciliată cu respectarea principiului legalității. În plus, pentru motive de securitate juridică și, concret, de bună administrare, examinarea oricărei cereri de înregistrare trebuie să fie strictă și completă pentru a evita înregistrarea sau anularea necorespunzătoare a mărcilor. Așadar, o asemenea examinare trebuie să aibă loc în fiecare caz concret. Astfel, înregistrarea unui semn ca marcă depinde de criterii specifice, aplicabile în cadrul împrejurărilor de fapt ale cauzei, care au ca obiectiv să verifice dacă semnul în cauză nu intră sub incidența unui motiv de refuz (a se vedea în acest sens Hotărârea din 10 martie 2011, *Agencja Wydawnicza Technopol/OAPI*, C-51/10 P, EU:C:2011:139, punctele 73-77, și Ordonanța din 26 mai 2016, *Hewlett Packard Development Company/EUIPO*, C-77/16 P, nepublicată, EU:C:2016:373, punctul 4).

- 35 Rezultă din aceste principii că, pe de o parte, este de competența camerelor de recurs, atunci când decid să rețină o apreciere diferită de cea adoptată în decizii anterioare referitoare la cereri similare invocate în fața acestora, de a motiva în mod explicit această divergență în raport cu deciziile menționate (a se vedea în acest sens Hotărârea din 28 iunie 2018, *EUIPO/Puma*, C-564/16 P, EU:C:2018:509, punctul 66). Cu toate acestea, o astfel de obligație de motivare referitoare la o divergență în raport cu decizii anterioare este mai puțin importantă în privința unei examinări care depinde strict de marca solicitată, decât în privința unor constatări de ordin factual, care nu depind de aceeași marcă (a se vedea în acest sens Hotărârea din 28 iunie 2018, *EUIPO/Puma*, C-564/16 P, EU:C:2018:509, punctele 77 și 81).
- 36 Pe de altă parte, rezultă de asemenea din jurisprudența citată la punctul 34 de mai sus că deciziile privind înregistrarea unui semn ca marcă a Uniunii Europene adoptate de camerele de recurs în temeiul Regulamentului 2017/1001 sunt emise în temeiul unei competențe nediscreționare, iar nu a unei puteri discreționare, astfel încât legalitatea deciziilor acestor camere de recurs trebuie apreciată numai în temeiul acestui regulament, astfel cum a fost interpretat de instanța Uniunii (a se vedea Hotărârea din 6 septembrie 2018, *Bundesverband Souvenir – Geschenke – Ehrenpreise/EUIPO*, C-488/16 P, EU:C:2018:673, punctul 72 și jurisprudența citată). În consecință, camerele de recurs nu pot fi ținute de deciziile anterioare ale EUIPO.
- 37 În speță, pe de o parte, trebuie să se precizeze că analiza caracterului distinctiv al mărcii solicitate depinde strict de aceasta, iar nu de constatări de ordin factual invocate de reclamantă. Astfel, camera de recurs se putea limita să indice că reclamanta nu poate invoca în mod valabil deciziile anterioare ale EUIPO pentru a infirma concluzia potrivit căreia marca solicitată este afectată de motivul de refuz întemeiat pe articolul 7 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul 2017/1001. Pe de altă parte, nu se poate contesta că, în orice caz, camera de recurs a justificat în mod explicit motivul pentru care s-a îndepărtat de soluția reținută în decizia anterioară invocată de reclamantă. Astfel, aceasta a arătat în esență că produsele aflate atunci în discuție nu vizau în mod specific cardiologia, așa încât aceste produse, spre deosebire de serviciile în discuție în prezenta procedură, nu aveau un „raport direct și imediat recognoscibil cu inima umană”.
- 38 Pe de altă parte, reclamanta nu poate contesta temeinicia acestei motivări fără a repune în discuție temeinicia refuzului de a înregistra marca solicitată. Or, trebuie să se noteze, astfel cum reiese din cuprinsul punctelor 21-32 de mai sus, că în mod întemeiat a considerat camera de recurs că marca solicitată era afectată de motivul de refuz întemeiat pe încălcarea articolului 7 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul 2017/1001.
- 39 În consecință, rezultă din ceea ce precedă că este necesar să se înlăture cel de al doilea motiv ca nefondat și, prin urmare, să se respingă acțiunea în integralitatea sa.

Cu privire la cheltuielile de judecată

- 40 Potrivit articolului 134 alineatul (1) din Regulamentul de procedură al Tribunalului, partea care cade în pretenții este obligată, la cerere, la plata cheltuielilor de judecată. Întrucât reclamanta a căzut în pretenții, se impune obligarea acesteia la plata cheltuielilor de judecată, conform concluziilor EUIPO.

Pentru aceste motive,

TRIBUNALUL (Camera a noua)

declară și hotărăște:

1) Respinge acțiunea.

2) Obligă Bayer Intellectual Property GmbH la plata cheltuielilor de judecată.

Gervasoni

Kowalik-Bańczyk

Mac Eochaidh

Pronunțată astfel în ședință publică la Luxemburg, la 14 februarie 2019.

Semnături